

خبر

بررسی جنگ حلب در شورای امنیت

از شروط واشنگتن و پاریس تا مخالفت روسیه

● درگیری‌ها در حلب به شورای امنیت کشیده شده است، به‌طوری‌که فرانسه و آمریکا ازسرگیری مذاکرات را به ارسال کمک‌ها به شهر حلب منوط دانستند؛ اما روسیه بر تعیین‌شدن پیش‌شرط برای آغاز مذاکرات تأکید کرد. به گزارش ایسنا، به نقل از شبکه الجزیره، شورای امنیت در این جلسه که به اوضاع انسانی حلب اختصاص داشت بر این مسئله تأکید کرد، بحران سوریه از طریق راهکار نظامی حل نمی‌شود. «استفان دی‌میستورا»، فرستاده سازمان ملل به سوریه نیز به شورای امنیت ابلاغ کرد مذاکرات اواخر آگوست جاری خواهد بود و این مسئله در نشست پشت درهای بسته شورای امنیت در نیویورک مطرح شد. در نشست شورای امنیت نیز «استفان اوبراین»، نماینده «بان کی مون» دبیر کل سازمان ملل در امور انسانی، خواستار توقف درگیری‌ها به مدت ۲۸ ساعت شد تا امدادسانی‌ها انجام شود. او خاطرنشان کرد کارمندان امدادرسان شجاع نتوانسته‌اند به‌دلیل اوضاع امنیتی وارد حلب شوند. اوبراین افزود: آنها شجاع هستند نه عاملان انتحاری، باید شرایط امنیتی برای فعالیت آنها فراهم شود.«ویتالیا چورکین»، سفیر روسیه در سازمان ملل نیز به خبرنگاران گفت: روسیه و آمریکا جزئیات طرح امدادسانی از طریق جاده کاستیلو را به‌طور دائمی بررسی می‌کنند. او با تأکید بر جدایی اوضاع میدانی از مسائل سیاسی گفت: نباید برای ازسرگیری مذاکرات صلح سوریه پیش‌شرط گذاشته شود. نماینده روسیه تأکید کرد دور بعدی مذاکرات صلح سوریه نباید باعث توقف درگیری‌ها در حلب شود. چورکین تصریح کرد هرچقدر خشونت‌ها کاهش یابد، برای مذاکرات بهتر است؛ اما نباید برای آن پیش‌شرط تعیین شود. «سامنتا پاور»، سفیر آمریکا در سازمان ملل هم درباره خطراتی که مردم را در شرق حلب تهدید می‌کند، هشدار داد و گفت: اوضاع غرب حلب وحشتناک است. در واشنگتن نیز «الیزابت تردو»، سخنگوی وزارت خارجه آمریکا، اوضاع حلب را وحشتناک توصیف کرد و توقف درگیری‌ها را به‌عنوان تنها راهی که باید دنبال شود خواستار شد. او با اشاره به جنگ حلب گفت: ازسرگیری مذاکرات ژنو امری ضروری است؛ اما چارچوبی که مذاکرات اکنون در آن اجرا می‌شود، باید اصلاح شود.

شکایت بازماندگان کشته‌شدگان بنغازی از هیلاری کلinton

● «پاتریشا اسمیت» و «چارلز وود»، والدین «شان اسمیت» دیپلمات و «تایرن وودز» سرباز نیروهای ویژه «نیوی‌سیل» روز سه‌شنبه با شکایت رسمی از «هیلاری کلinton»، نامزد دموکرات‌ها در انتخابات ریاست جمهوری سال جاری، او را به سهیم‌بودن در مرگ فرزندانشان و همچنین «بدنام»کردن آنها متهم کردند. به گزارش «بی‌بی‌سی»، بازماندگان این دو آمریکایی کشته‌شده در حمله بنغازی معتقدند استفاده کلinton از ایمیل شخصی‌اش در دوران تصدی وزارت خارجه در به‌خطرافتادن جان فرزندان‌شان و در نهایت کشته‌شدن آنها دخیل بوده است. آنها همچنین خانم کلinton را متهم کرده‌اند در گفته‌هایش به رسانه‌ها درباره علل حمله بنغازی، فرزندان آنها را «بدنام» کرده است. شبه‌نظامیان چهار سال پیش، در ۱۱ سپتامبر با حمله به دفتر کنسولگری آمریکا در شهر بنغازی، دیپلمات‌ها، کارمندان و محافظان مستقر در داخل ساختمان کنسولگری را کشتند. چهار آمریکایی از جمله کریس استیتوزن، سفیر آمریکا در لیبی، در میان کشته‌شدگان این حمله بودند. هیلاری کلinton، در آن زمان وزیر خارجه بود و در چهار سال گذشته بارها به «بی‌کفایتی» در مدیریت اوضاع لیبی در آن دوران متهم شده است.شکایت والدین این دو آمریکایی کشته‌شده در لیبی در حالی انجام می‌شود که کلinton چند ماه پیش در برابر کمیته‌ای متشکل از اعضای مجلس نمایندگان کنگره آمریکا (که اکثریت آن با جمهوری‌خواهان است) از هرگونه «سوءمدیریت و تخلفی» در ارتباط با واقعه بنغازی «تبرئه» شد؛ اما اکنون این شکایت جدید که هم‌زمان با اوج‌گرفتن رقابت‌های انتخاباتی خانم کلinton شکل گرفته است می‌تواند بر فضای منازعات میان خانم کلinton و «دونالد ترامپ»، نامزد جنجالی جمهوری‌خواهان، تأثیر بگذارد.این در حالی است که «جیمز کومی»، رئیس پلیس فدرال آمریکا (اف‌بی‌آی)، چند هفته پیش رسماً در برابر کنگره آمریکا اعلام کرد پس از بررسی پرونده ایمیل‌های خانم کلinton، وزیر خارجه سابق، از سوی کارآگاهان «اف‌بی‌آی»، او را «مقصّر» نمی‌داند و در پی آن وزارت دادگستری این کشور هم اعلام کرد پیگیری قضائی برای خانم کلinton ترتیب نخواهد داد.«نیک مریل»، سخنگوی ستاد انتخاباتی هیلاری کلinton، در واکنش به طرح این شکایت گفته، «با اینکه هرگز نمی‌توان درد و تألم بازماندگان آمریکایی‌های شجاعی را که در این واقعه جان خود را از دست دادند، متصور شد؛ اما تاکنون درباره ماجرای ایمیل‌های کلinton ۹ بار تحقیق و مذاقه شده و در همه این تحقیق‌وتفحص‌ها هیچ مدرک و مستندی دال بر ارتکاب تخلف از سوی او به اثبات نرسیده است».

سودابه رخس:هراز چندگاهی، نظام سیاسی بورژوایی دچار بحران می‌شود. دم‌ودستگاه‌های دولتی به مخصصه می‌افتند، نقاب رضایت برجیده می‌شود و ابزارهای قدرت به طرزی نگران‌کننده برهنه می‌شوند. برزیل حالا یکی از این لحظات را از سر می‌گذراند. این روزها بحث سیاسی در برزیل به سطح جدیدی رسیده است. از ماه می سال جاری میلادی یعنی زمانی که «دیلم‌ا روسف»، رئیس جمهوری این کشور برکنار شد و جای خود را به دولت موقت «میشل تمر» داد، شیخ کودتا این کشور را فرا گرفته است. هم‌زمان این کشور در حال مبارزه با بحرانی سیاسی و سازمانی است که از ماه فوریه تمام چارچوب سازمانی و تعادل شکننده این کشور را فلج کرده است. بحران سیاسی اخیر با اماوگرها و علامت‌سؤال‌های بسیار از روز هفدهم آوریل سال جاری میلادی آغاز شد. در آن زمان کنگره ملی برزیل در حرکتی خیره سرانه در حالی به استیضاح دیلم‌ا روسف رأی داد که هیچ مبنای قانونی پشت این تصمیم دیده نمی‌شد؛ تصمیمی فاقد استدلال سیاسی که از سوی بنیادگرایی بیش‌ازحد محافظه‌کار گرفته شد. روز دوازدهم مه‌ا می، مجلس سنای برزیل، تصمیم کنگره را تأیید کرد که اختلافات عمیق و سردرگمی و ناامیدی گسترده‌ای را به دنبال داشت. روز گذشته و در آخرین اقدام، نمایندگان سنای برزیل با ۵۹ رأی موافق در برابر ۲۱ رأی مخالف تصمیم گرفتند دیلم‌ا روسف را به دلیل آنچه تخلف از قوانین بودجه می‌خوانند، تحت پیگرد قرار دهند؛ امری که می‌تواند پایانی باشد بر ۱۳ سال حکومت حزب «کارگر» در این کشور. حکم نهایی در آخر ماه آگوست مشخص می‌شود و به دوسوم آرای ۸۱ عضو مجلس سنا نیاز دارد و آن‌طور که بسیاری از ناظران پیش‌بینی می‌کنند، رئیس جمهوری تعلیق‌شده در آستانه یک شکست بزرگ است. اگر روسف محکوم و به‌طور قطع از ریاست‌جمهوری برکنار شود، میشل تمر، رئیس‌جمهوری موقت تا سال ۲۰۱۸ این سمت را در اختیار می‌گیرد. روند استیضاح روسف، چریک سابق و اولین رئیس‌جمهور زن برزیل، از آغاز سال جاری میلادی برزیل را فلج کرده و به بحران رسوایی رشوه‌خواری شرکت نفت دولتی «پتروبراس» دامن زده است. نکته کمیک ماجرا اما اینجاست که روسف از سوی سیاست‌مدارانی سرنگون می‌شود که خود در موارد

بسیاری به دلیل فساد تحت پیگرد قرار گرفته‌اند و صلاحیت جایگزینی او را ندارند. اتهامات فساد به استعفا‌ی سه نفر از اعضای کابینه تمر منجر شد و می‌تواند تمر را هم گرفتار کند. اکثر منتقدان چپ‌گرا از روند سیاسی کنونی که با کینه‌توزی و تباهی همراه است، انتقاد می‌کنند و نسبت به دردرسه‌های دولت تمر به‌عنوان جانشین درازمدت دولت روسف، هشدار می‌دهند. دیلم‌ا روسف در سال ۲۰۱۰ با اکثریت ۵۲درصدی در برابر جناح

تمر، حتی بدتر از روسف

اگر عملکرد دولت «دیلم‌ا روسف»، رئیس‌جمهور معلق‌شده برزیل، در مدیریت اقتصادی فاجعه بود، بهتر است بدانیم که دولت «میشل تمر»، با اتکا به حمایت نیروهای ائتلافی خود موفق شده راهی پیدا کند تا باوجود تنها سه ماه حضور در رأس قدرت، عملکردی به‌مراتب بدتر از خود به‌جا بگذارد. اقدامات دولت تمر نمی‌توانسته بیش از این ضدوتقصیض باشد؛ برای مثال، او در مواجهه با فشار معترضانی که علیه روسف، حزب کارگر و فساد جاری به‌پا خاسته بودند، اعلام کرده بود کابینه‌ای از چهره‌های برجسته سیاسی تشکیل خواهد داد، اما درست خلاف آن را انجام داد: تمر از چهره‌هایی دعوت به همکاری کرد که هر یک به‌دلیل رسوایی‌شان مورد تحقیق قضائی قرار گرفته بودند. او همچنین متحدان «ادواردو کونا»، معاون تعلیق‌شده روسف را که احتمالاً فاسدترین سیاست‌مدار برزیلی در تاریخ آن کشور است، به مقام‌های کلیدی دولتی منصوب کرد. از آن جمله می‌توان به انتصاب «آندره مورا» به رهبری فرانکسیون دولت در مجلس نمایندگان اشاره کرد؛ شخصی که تنها یکی از چندین اتهامش، قتل نفس است. در حوزۀ اقتصادی نیز تمر تصمیم گرفته

تا دستمزد کارمندان دستگاه قضائی را افزایش دهد. این افزایش حقوق در برخی موارد به نزدیک ۴۰ درصد می‌رسد که هیچ تناسبی با بحران حاد اقتصادی که دامن‌گیر کشور شده است، ندارد. تمر که خود در ۵۵ سالگی بازنشسته شده، همچنین در رابطه با بحث اصلاح نظام تأمین اجتماعی نیز حداقل سن بازنشستگی را ۷۰ سالگی اعلام کرده است. این قانون در کشوری تصویب شده که امید به زندگی در برخی ایالت‌های آن حتی به ۷۰ سال نیز نمی‌رسد. او همچنین در حالی از رهبران تجاری خواسته است تا هنگام استخدام نیروی کار کسانی را در ارجحیت قرار دهند که در خارج از کشور آموزش دیده و به دانش تکنولوژیک به‌روزرتری مجهز شده‌اند که نرخ بی‌کاری همچنان به روند افزایشی خود ادامه می‌دهد. این توصیه از

جهان

سنای برزیل به محاکمه «دیلم‌ا روسف» رأی داد

بازگشت کودتا

عکس Reuters

از مبارزه علیه دیکتاتوری نظامی تا کسب گرسی ریاست‌جمهوری

«دیلم‌ا وانا روسف»، نخستین رئیس‌جمهور زن در بزرگ‌ترین کشور آمریکای لاتین ۱۴ دسامبر ۱۹۴۷ متولد شد. روسف، اقتصاددان و سیاست‌مدار است؛ او در ژوئن ۲۰۰۵، به‌عنوان رئیس دفتر رئیس‌جمهور پیشین برزیل، «لوئیس ایناسیو لولا داسیلوا» انتخاب شد و آنجا نیز نخستین زنی بود که این پست را از آن خود کرد. او فرزند یک مهاجر بلغاری و یک معلم است و در محیطی از طبقه متوسط روبه‌بالا رشد کرد. روسف در دوره جوانی سوسیالیست شد و به‌دنبال کودتای ۱۹۶۴ به گروه‌های مختلف «جناح چپ» و «چریک شهری مارکسیست» که علیه دیکتاتوری نظامی می‌جنگیدند، پیوست. او در سال‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۷۲ دستگیر و زندانی شد.روسف بعد از آزادی‌اش، زندگی خود را با «کارلوس آروخو» از سر گرفت. این دو با شرکت در چندین کمپین انتخاباتی، به تأسیس حزب «دموکراتیک کارگر» در ایالت «ریوگران‌دوسول» کمک کردند. او در دولت «کوارس» مسئول خزانه پورتو آلگر و سپس در همین دولت و نیز در دولت «اولیویو دوترا»، مسئول بخش انرژی در همین ایالت بود.دیلم‌ا روسف در سال ۲۰۰۰ به‌دنبال اختلاف نظر و کشمکش‌های داخلی در کابینه دوترا، از حزب دموکراتیک کارگر بیرون آمد و به حزب «کارگر» پیوست. داسیلوا بعد از پیروزی‌اش در انتخابات از دیلم‌ا روسف دعوت کرد تا وزیر انرژی کابینه‌اش بشود. در سال ۲۰۰۵ به‌دنبال رسوایی یک پرونده فساد و استعفا‌ی رئیس دفتر رئیس‌جمهور، روسف این پست را بر عهده گرفت و تا آخر مارس ۲۰۱۰ وقتی کاندیدای ریاست‌جمهوری شد، در این مقام بود. او در انتخابات دور دوم ۳۱ اکتبر ۲۰۱۰، نخستین رئیس‌جمهور زن در برزیل و نخستین اقتصاددانی شد که به این مقام رسیده است.

نئولیبرال پیروز و چهار سال بعد هم با ۵۲ درصد آرا بار دیگر انتخاب شد. پیروزی دوباره روسف خبر بدی برای مخالفان او بود و یکی از دلایل آن هراس از بازگشت دوباره «لولا داسیلوا»، رئیس‌جمهوری سابق برزیل، در سال ۲۰۱۸ به قدرت بود. داسیلوا بین سال‌های ۲۰۰۳ تا ۲۰۱۰ رئیس‌جمهوری برزیل بود و با محبوبیتی ۹۰درصدی جای خود را به روسف داد و به همین دلیل به باور بسیاری محبوب‌ترین رئیس‌جمهور تاریخ این کشور بوده

است محبوبیتی که نشان می‌داد مخالفان برای سال‌ها از دردست‌گرفتن قدرت باز می‌مانند. بااین‌حال برای درک واقعی شرایط کنونی و پافشاری مخالفان برای سرنگون‌کردن روسف باید به سال ۲۰۱۱ بازگشت. روسف اقتصادی پُروونق را از لولا داسیلوا با ارث برد. سیاست‌های اقتصادی ترکیبی لولا برزیل را به تعادلی مثال‌زدنی رساند و موجب بزرگ‌ترین توزیع مجدد درآمد در تاریخ برزیل شد. برای مثال، حداقل دستمزدها ۷۰ درصد افزایش یافت و و در دهه اول سال ۲۰۰۰ حدود ۲۱ میلیون فرصت شغلی ایجاد شد. در این میان تأمین اجتماعی هم به‌طور قابل‌توجهی گسترش پیدا کرد و برزیل شاهد توسعه چشمگیری در آموزش عالی بود. بااین‌همه در دور دوم ریاست‌جمهوری دیلم‌ا روسف و افزایش احساس خطر احزاب مخالف، همه‌چیز در سراسشیبی افتاد. رسانه‌های جریان اصلی، هدایت مخالفان علیه حزب کارگر را برعهده گرفتند و با دردست‌گرفتن نبض طبقه متوسط و بالادست که در شرایط کنونی می‌توانستند ناراضی باشند، تلاش کردند مخالفت با دولت چپ‌گرای برزیل را سازماندهی کنند. طبقه متوسط به بالا از لحاظ اقتصادی خود را تحت فشار احساس می‌کرد و از فضا‌های ممتاز پیشین محروم شده بود. از سال ۲۰۱۳ به این‌سو رسانه‌ها کوچک‌ترین اعتراضی در برزیل را به بهترین و گسترده‌ترین شکل ممکن پوشش می‌دادند و نتیجه آن کودتایی است که امروز گریبان‌گیر روسف و حزب حاکم برزیل شده است. در چنین شرایطی به باور بسیاری از کارشناسان هیچ راه‌حل ساده‌ای برای بحران‌های سیاسی، اقتصادی و اجتماعی برزیل در کار نیست. دیلم‌ا روسف حمایت سیاسی خود را از دست داده و به احتمال زیاد در روزهای آتی به‌طور کامل برکنار خواهد شد. با این حال تلاش برای محبوس‌کردن دیلم‌ا می‌تواند پیامدهای پیش‌بینی‌ناپذیری داشته باشد. حتی اگر روسف و داسیلوا از نقشه سیاسی برزیل حذف شوند، هژمونی نئولیبرال نمی‌تواند ثبات سیاسی و رشد اقتصادی به بار آورد. با وجود حمایت رسانه‌های مسلط از برکناری قریب‌الوقوع، احزاب چپ و جنبش‌های اجتماعی رادیکال همچنان قوی باقی می‌مانند و تشدید بحران هم اجتناب‌ناپذیر است. بی‌شک قربانی محتوم این بحران، طبقه فرودست برزیل است که در ۱۳ سال اخیر به نان و نوایی رسیده بود.

رویداد

روزنامه‌گردین گزارش داد

آزار و تعرض به کودکان در اردوگاه «نائورو»

● ساکنان اردوگاه پناه‌جویان در استرالیا، از جمله کودکان در معرض آزار جسمی و تعرض جنسی قرار گرفته‌اند. روزنامه گاردین در گزارشی نوشت براساس مدارک و شواهدی که در اختیار این نشریه قرار گرفته، در حدود دو سال، بیش از دو هزار مورد از تجاوز و تعرض جنسی، ضرب‌وشتم و اقدام به خودآزاری در اردوگاه پناه‌جویان در جزیره «نائورو» روی داده و بیش از نیمی از این موارد مربوط به کودکانی است که در این اردوگاه به سر می‌برند. اردوگاه نائورو یکی از دو مرکز واقع در جزایر خارج از خاک استرالیا در اقیانوس آرام است که در اجرای سیاست اسکان پناه‌جویان در مناطقی خارج از خاک اصلی این کشور ایجاد شده است. استفاده از این اردوگاه‌ها مورد انتقاد گروه‌های مدافع حقوق بشری و سازمان ملل قرار گرفته است. روزنامه گاردین نوشته است بیش از دو هزار سند و گزارش داخلی اردوگاه که به این نشریه درز داده شده، مربوط به مواردی است که بین آگوست ۲۰۱۳ تا اکتبر ۲۰۱۵ در این اردوگاه روی داده است. براساس این گزارش، کودکان کمتر از ۲۰ درصد حدود ۵۰۰ ساکن نائورو را تشکیل می‌دهند. از این میان، هفت مورد به «تعرض جنسی» ارتباط دارد. برخی گزارش‌ها به شرح تعرض و آزار کودکان از سوی نگهبانان اردوگاه و برخی دیگر از سوی «مردان» نامشخص می‌پردازد. در زمینه خودآزاری هم، ۳۰ مورد به اقدام از سوی کودکان و ۱۵۹ مورد به اقداماتی ارتباط دارد که کودکان در آنها مطرح شده‌اند. سایر گزارش‌ها شامل موضوعات دیگر از حوادث اتفاقی تا بدرفتاری است. در یکی از گزارش‌هایی که در اختیار روزنامه گاردین قرار گرفته، بخشی از دفتر خاطرات یکی از کودکان بازگو شده که نوشته است از زندگی در اردوگاه خسته شده، اردوگاه را دوست ندارد و می‌خواهد بمیرد. او گفته است: «من مرگ می‌خواهم، به مرگ احتیاج دارم». براساس سیاست مهاجرتی دولت کنونی استرالیا، پناه‌جویانی که با بازگردانده می‌شوند یا به اردوگاه‌های پناه‌جویان در پایپوا گینه نو و جزیره نائورو اعزام می‌شوند. در ماه آوریل امسال، دادگاه عالی پایپوا گینه نو اعزام پناه‌جویان اعزام استرالیا به اردوگاه ویژه در این کشور را غیرقانونی اعلام کرد و به دولت دستور داد آنان را فوراً از کشور به خارج منتقل کند.

موسسه خیریه پیام امید
Payam amid Charity

بخندیم تا بخندند!

هفدهمین بازارچه خیریه پیام امید

پنج‌شنبه ۴،جمعه ۵، شنبه ۶ شهریور ۱۳۹۵
payamomidcharity

۹ صبح تا ۱۱ شب

مجموعه فرهنگی ورزشی تلاش، چهارراه پارکوی

تلفن: ۶۶۸۸۴۱۶۶

جهت اجاره غرفه: ۰۹۳۰۰۰۱۴۷۴۰
جهت اسپانسر۱: ۰۹۱۹۰۸۸۵۰۱۰
پیش‌فروش بلیط: ۶۶۸۸۴۱۶۶

www.payamomid.com